Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 52 (836) * joi 28 decembrie 1961 * 8 pagini 30 bani

Trăiască Republica Populară Romînă, scumpa noastră patrie!

Salutul

de VERONICA PORUMBACU

Republică, tu, mamă
a mii și mii de fii!
Eu îți aduc salutul
cravatei purpurii.

O mladă în pădure
sînt astăzi : un școlar;
dar cînd voi crește mare,
și eu voi fi stejar!

Și rîurile tale,
și munții cu zăpezi,
oștirile de sonde,
și sate, și livezi,

hidrocentrale-nalte,
orașele crescînd,
sînt toate pentru mine,
al meu e-acest pămînt!

Și pentru el îndemnul
fierbinte ți-l ascult:
să-nvăț, să-nvăț cu rîvnă,
mai mult, mereu mai mult!

SALUT VOIOS, REPUBLICĂ-NSORITĂ!

La mulți ani, Republică iubită! Pionierii patriei îți transmit salutul lor pioneresc la a 14-a aniversare a proclamării Republicii noastre populare și îți trimit în dar buchetul notelor bune și al realizărilor pionierești închinate sărbătorii dragi. Sub soarele strălucitor al patriei socialiste, îndrumată cu grijă caldă, părintească de partid se dezvoltă tînăra generație, cresc fiii oamenilor muncii. Drumul spre cultură, știință, spre însușirea meseriilor alese le e larg deschis. Oprelițtile au fost sfărîmate pentru totdeauna.

Viața grea dinaintea eliberării patriei, copiii o cunosc numai din cărți, din povestirile tovarășilor vîrstnici. Citesc, ascultă copiii cu ochii mari, cu răsuflarea tăiată, despre vremurile grele cînd destinele țării erau conduse de dușmanii poporului în frunte cu regele. Crîncenă era pe atunci viața oamenilor muncii, exploatare cruntă, mizerie, analfabetism, lipsa celor mai elementare drepturi. Copilăria?... Care copilărie? La vîrsta cînd tu, cititorule, te îndrepți senin spre școală sau zburzi vesel pe terenul de sport, copiii își încovoiau spinarea sub greutatea muncii din fabrică sau argățind pe moșii pentru un pumn de mălai.

Ca o căpușă pe trupul țării a supt monarhia bogățiile patriei în cîrdășie cu moșierii și capitaliștii. Nelegat de țară decît prin profiturile pe care le storcea, regele a urît și disprețuit întotdeauna pe producătorii bogățiilor din care se înfrupta. Din ordinul „măriei sale" au fost uciși în 1907 cei 11.000 de țărani ajunși la sapă de lemn, regele a ordonat măcelul de la 13 Decembrie 1918, monarhia și clica de la cîrma țării au înroșit cu sînge muncitoresc caldarîmul Griviței în 1933. Iată marea „dragoste" a regelui pentru popor: gloanțe în loc de pîine, închisori în loc de drepturi politice.

Mereu în fruntea luptei pentru libertate, partidul a mobilizat masele muncitoare la lupta pentru eliberarea țării de orice asuprire, a sădit în inima poporului încrederea într-o viață mai bună. Și încrederea a încolțit în inima muncitorilor, a milioanelor de năpăstuiți, ea a crescut și s-a transformat într-o forță de nebiruit.

Conducînd cu înțelepciune lupta poporului, partidul a organizat și condus insurecția armată victorioasă de la 23 August 1944 în condițiile înaintării victorioase a armatei sovietice. 23 August a deschis o eră nouă în istoria poporului romîn, a însemnat începutul revoluției populare care a schimbat din temelii viața țării. Condus de partid din victorie în victorie, poporul nostru a izgonit de la cîrma țării, la 30 Decembrie 1947, pe cel mai mare exploatator — regele.

Ca o grădină curățită de spini și buruieni a început să înflorească patria noastră eliberată de exploatare. Furnalele înalte privesc semețe peste culmile munților, pădurile de sonde împodobesc cu dantela lor peisajul industrial al patriei. Tractoarele romînești ară harnice ogoarele înfrățite ale colectivelor. În școli copiii sorb lumina științei din manualele primite gratuit prin grija părintească a partidului. Viața poporului devine din ce în ce mai plină, mai îmbelșugată. Planul economic de 6 ani, adoptat la Congresul al III-lea al Partidului, pentru a cărui îndeplinire luptă cu însuflețire întregul nostru popor va transforma și mai mult patria noastră într-o grădină înfloritoare.

E o mîndrie și o mare fericire să fii cetățeanul unei astfel de țări. E o mîndrie și o mare cinste să te pregătești pentru a munci mîine pe șantierele construcției comunismului. Dorința vie a fiecărui pionier este de a se pregăti temeinic, de a crește puternic, priceput și curajos, pentru a lupta sub steagul partidului la ridicarea ta, republică iubită, spre zorii de aur ai comunismului.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

1962 Gînduri pentru noul an

An Nou — noi năzuinți, noi visuri împlinite. Aceasta e o realitate în anii noștri luminoși. O fetiță își dorește o păpușă, un băiat, o pereche de patine... Dar acestea nu sînt lucrurile cele mai însemnate. Știu că doriți cu toții să învățați bine, să deveniți oameni adevărați, cetățeni demni ai patriei noastre socialiste. Ce vă doresc eu și tovarășii mei de muncă? Să învățați astfel încît, atunci cînd veți veni alături de noi, în uzine, în fabrici, pe ogoarele întinse ale colectivei, să continuați cu succes munca părinților voștri pentru înflorirea patriei socialiste. Tinerețea avîntată e forță, e progres. Și tinerețea voastră e bogată. Aveți nenumărate școli în care învățați, laboratoare pentru experiențe, ateliere unde faceți practică, cărți, foarte multe cărți... Voi, copii, aveți tot ce vă trebuie pentru a deveni oameni înaintați. Vă doresc succes, iar vouă, celor care terminați în acest an clasa a VII-a, vă doresc din inimă succes la admiterea în școlile profesionale pe care vi le veți alege. Noi, muncitorii, vă așteptăm să deveniți destoinici oțelari, mecanici, petroliști sau mineri, să deveniți harnici colectiviști, meșteri ai recoltelor bogate. Toate meseriile sînt frumoase, pentru că toate folosesc patriei noastre socialiste.

IOAN MOLDOVAN
strungar fruntaș la
Uzinele „Timpuri Noi",
București

Pînă în iunie sau iulie 1962, voi preda Editurii tineretului volumul II din romanul „Seri albastre", cu care voi încheia povestea vrăbioilor. Pe eroii romanului îi veți reintîlni, de data asta nu în tabără și nici pe maidanul de pe strada Lalelelor ci la școală. Ei se pregătesc pentru unul dintre cele mai importante examene. Nu atît răspunsurile pe care le vor da la acest examen sînt dificile și hotărîtoare pentru eroii noștri, ci unde vor da acest examen. La ce școală? Spre ce ramură de activitate se va îndrepta fiecare?

Ei, dar uitați-vă că Țiru nu mă lasă să vă povestesc subiectul. Zice că fac rău. Ca-i mai bine să vă las surpriza să citiți singuri volumul cînd va apărea. Și cred că are dreptate.

COSTACHE ANTON
scriitor

Ce îmi doresc eu pentru noul an? Să vă spun drept, am o mulțime de dorințe!

De exemplu, aș vrea o pereche de pa... Dar stați, n-am început bine. Trebuie s-o iau în ordinea importanței. Înainte de toate, aș vrea ca, într-o bună zi din anul 1962, tovarășa dirigintă să vină bucuroasă în clasă, cu catalogul în mînă, și să spună: „Copii, dar asta-i un lucru extraordinar! În toată clasa, nici o notă proastă! Peste tot, numai medii mari! Vă felicit din toată inima!"

Iată deci ce vreau în primul rînd. Cred că Irimia Emilia, Bădăluță Brîndușa, Onciu Elena și alte colege nutresc aceeași dorință, în îndeplinirea căreia ele au un rol foarte important. De ce? Pentru că, pînă acum, nu s-au dus de prea multe ori acasă cu note mari...

A doua dorință. Vreau să obțin distincția pionierească dar nu eu singură, ci o dată cu cîți mai mulți pionieri din detașament. Oare vom reuși? Cred că depinde de noi și numai de noi. Vă promitem că ne vom da toată silința.

Am să sfîrșesc cu... începutul! Ați ghicit: îmi doresc o pereche de patine. Acesta e un lucru ușor. Mai greu va fi să învăț să patinez. Poate că vom organiza chiar un mic curs de patinaj în unitate, să vedem.

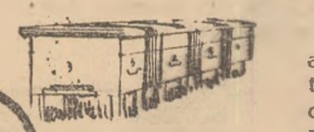
TUDOR ELENA,
cl. a V-a, președintă de
detașament, Școala
medie nr. 2, Suceava

Sînt în clasa a VII-a, și anul 1962 va figura la rubrica rezervată datei calendaristice pe certificatul meu de absolvire. Dar în acest certificat mai e încă o rubrică: aceea unde se trec mediile obținute. Iată deci ce mă preocupă: să învăț astfel încît să obțin numai note mari. Altminteri, cum aș putea fi o bună colectivistă? Pentru că tocmai aceasta este dorința mea: să devin, după absolvirea școlii, colectivistă, așa cum sînt și părinții mei. Ce poate fi mai frumos decît să muncești pe largile noastre ogoare, la sectorul zootehnic sau la cel legumicol? E nespus de interesant!

În ultimii ani, satul nostru s-a schimbat mult: au apărut nenumărate case noi, oamenii se îmbracă bine, nimic nu le lipsește. De curînd, ne-am terminat și noi casa cea nouă. Doresc să mă număr și eu printre aceia care, cu mîinile lor, construiesc o viață atît de frumoasă. Iată de ce am hotărît să devin colectivistă.

LOVIN EVISTENIA
cl. a VII-a, Navodari,
regiunea Dobrogea

Dorința noastră? Să învățăm foarte bine. Dar nu numai atît. Ne-am hotărît să ne ocupăm de creșterea albinelor. Într-o adunare de unitate am discutat în amănunțime despre cum să procedăm pentru a contribui și noi la îndeplinirea acestei sarcini frumoase pe care a trasat-o partidul. Astfel, am hotărît să învățăm temeinic capitolul despre creșterea albinelor din manualul de „Cunoștințe agricole" — să citim cu atenție lecțiile „În ajutorul tînărului apicultor" care apar în „Scînteia pionierului", să cercetăm cărți de specialitate, să procurăm semințe de plante melifere pentru vatra stupinei, să organizăm întîlniri cu prisacari cu experiență. Doresc, ca toți colegii mei, să devină buni crescători de albine. Sîntem abia la început de drum, dar dorim ca primele noastre rezultate din 1962 să fie bune. Promitem nu numai să creștem albine ci să fim la fel de harnici ca ele.

MITROI MARIA
președinta unității
de pionieri din comuna
Gaicea Mare, raionul
Segarcea, regiunea
Oltenia.

Doniceanu Cristina are o dorință pentru noul an.

Ea este elevă în clasa a II-a B, la Școala de 7 ani nr. 175 din Capitală. La învățătură este fruntașă, are note numai de 10 și pe colegii ei de clasă, Pop Tania și Paschia Emilia, îi ajută cu multă dragoste. Nu este acțiune la care Cristina să nu fie prezentă. Pionierii îi sînt cei mai buni prieteni. De la ei a învățat multe lucruri frumoase și interesante. Dar să-i auzim dorința: **„De mult doresc să port și eu la gît cravata roșie. În noul an, mă voi strădui să învăț și mai bine decît pînă acum. Vreau să merit cinstea de a fi primită în rîndurile pionierilor".**

Sîntem convinși că, în anul 1962, Cristina își va îndeplini această dorință. Și la gîtul ei va flutura cravata roșie

„EU TÎNĂR PIONIER"...

TELEGRAMA

A fost o mare surpriză nu numai pentru detașamentul 1, ci pentru toți copiii din școala de 7 ani nr. 16 din Sibiu. În adunarea festivă închinată zilei de 30 Decembrie, telegrama a fost citită în fața întregii unități. Iată ce se scria în telegramă: *„Dragi pionieri din detașamentul claselor a IV-a. Aceste rînduri vă sînt adresate de muncitorii care au construit școala voastră nouă, în care cu toții ați pășit, pentru prima dată, acum trei luni. Nici nu vă puteți închipui cît de bucuroși am fost cînd am aflat că întregul vostru detașament de pionieri a încheiat primul trimestru cu rezultate deosebite la învățătură. E cel mai frumos dar închinat de voi partidului și republicii noastre dragi. Desigur, pentru ca voi să aveți numai medii de la 7 în sus, a fost nevoie de multă muncă, de multă strădanie. Voi v-ați ridicat cu un etaj edificiul cunoștințelor voastre. Construcția a fost executată bine. Străduiți-vă ca să fie la fel de frumoasă și la viitoarele două... etaje, adică două trimestre! Sîntem siguri că așa cum noi ne străduim să dăm lucrări de cea mai bună calitate și voi vă veți strădui să obțineți succese și mai mari la învățătură. Dragi prieteni, vă felicităm din toată inima".*

RADU POPA

VIOREL

— De ce plîngi, băiatule?

— Mi-e frică să merg singur pînă acasă. E noapte, mă tem de cîini!

— Hai că te duc eu. Vrei?

Pe drum, Nan Viorel a aflat că pe băiatul care se teme de... cîini îl cheamă Tasma Aurel, că-i în clasa a III-a și că el, împreună cu părinții, au venit de curînd în Lupeni. A și început să-și facă prieteni în oraș. De exemplu, Viorel!

„Pe Viorel l-am văzut și eu cum, într-o zi, a ajutat unei bătrîne să umple un sac mare cu cărbuni. După aceea i l-a cărat acasă". „Viorel e un băiat bun. Pur și simplu se bucură cînd poate face cuiva un bine", obișnuiesc să spună cei care-l cunosc.

— Viorel, te-ai bucurat vreodată de-o faptă a ta? l-am întrebat nu de mult. După o clipă de gîndire, mi-a răspuns.

— Da, sigur că da. Bunica mea locuiește într-o comună de lîngă Deda, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. E tare bătrînă și singură. Astă-vară, în vacanță, m-am dus la ea. Într-o zi, am făcut împreună prăjituri. Spre seară, ne-am dus la o șezătoare la căminul cultural. Seara, tîrziu, cînd m-am culcat, simțeam în mine o mare bucurie. Poate și pentru că o iubesc pe bunica, poate și pentru că în ziua aceea m-am străduit s-o fac pe bunica să se bucure, să se simtă foarte bine cu nepotul ei...

Nan Viorel este fiu de miner. El vrea să se facă lăcătuș. Iubește meseria aceasta. Acum, cînd va termina clasa a VII-a, vrea negreșit să meargă la școala profesională, să se facă lăcătuș.

De ce am făcut aceste însemnări despre Nan Viorel? Pentru că-mi place comportarea lui, dorința de a-și ajuta totdeauna tovarășul. Pentru dragostea cu care-mi vorbea despre meseria ce și-o va alege. Și mai ales, știți pentru ce? Pentru hotărîrea cu care știe să ducă pînă la capăt orice lucru început.

E. SKIBINSKY

Cel mai frecvent tablou în orășelul copiilor!

Oriunde ai merge, în fiecare sat sau oraș al republicii noastre, pretutindeni poți vedea cît de minunat e să fii copil, astăzi, în patria noastră. Oare pot fi găsite asemenea cuvinte capabile să exprime măreția a tot ceea ce înfăptuiesc oamenii muncii, conduși de partid, pentru ca viața voastră, copii, să fie tot mai frumoasă? Școli noi, internate, case de pionieri, manuale primite gratuit, tabere pionierești, școli de artă, terenuri sportive — totul, pentru voi. Dar casele și blocurile noi de locuințe, dar noile întreprinderi, dar rodul îmbelșugat al ogoarelor? Acestea sînt tot pentru voi și familiile voastre, pentru viitorul vostru fericit! Să fiți demni, copii, de tot ceea ce face pentru voi partidul!

ÎȚI MULȚUMIM, PARTID IUBIT!

O seară la internat

Odată cu căderea serii s-a pornit viscolul. Mărunți și deși, fulgii sclipeau în întuneric ca o puzderie de licurici albi și neastîmpărați. Copiii se dezlipiră de lîngă soba de teracotă fierbinte și dădură fuga să-și facă nasurile nasturi roz pe geamul alb.

— Se așază omăt strașnic! Mîine, la săniuș! hotărî o fată.

— Și la schiuri! adăugă vesel un băiat.

— Parcă la patinaj nu!? întregi altul.

Își terminaseră lecțiile, luaseră și masa de seară. Nimănui însă nu-i era somn și, de-altfel, abia bătuse ora 8.

Ca și cum ar fi citit gîndurile colegilor, Mihăluță Isidor scoase din buzunar muzicuța. Rotaru Lenuța închise o clipă ochii, ca să-și amintească o anume poezie, iar altcineva făcu să apară o cărticică cu ghicitori.

Cîteva clipe mai tîrziu, sătenii din comuna Dorna Cîndreni, raionul Vatra Dornei, care se întîmplaseră prin apropiere, au putut auzi, dinspre aripa școlii de 7 ani unde se află internatul, zvon de cîntece vesele. Serbare la ora asta? Fără public? Poate că-i numai o repetiție. Nu, nici una, nici alta. E un spectacol la care artiștii sînt în același timp și spectatori. Cu alte cuvinte, o obișnuită șezătoare veselă a copiilor de la internat. Părinții lor din Poiana Stampei, Coșna, Dornișoara, Dorna Borcut pot fi liniștiți: copiii o duc bine aici. Au dormitoare confortabile, călduroase, primesc mese gustoase și hrănitoare, tovarășii profesori se ocupă cu grijă de ei. Faptul că cele mai multe poezii și cîntece care vin dinspre ferestrele luminate ale internatului sînt dedicate partidului și patriei noastre socialiste este de înțeles.

În sute de ani de istorie a acestei țări nu s-a făcut atît pentru copiii celor ce muncesc cît au realizat oamenii muncii, conduși de partid, în anii puterii populare. Existența internatelor e numai un aspect. Să ne gîndim însă la sutele de școli noi ridicate în acești ani, la cele 15.000 noi săli de clasă prevăzute în planul șesenal, la faptul că manualele școlare pentru elevii școlilor de 7 ani sînt gratuite, la introducerea învățămîntului de opt ani...

Toate acestea sînt înfăptuiri care traduc în viață acel articol din Constituția republicii noastre care spune că fiecare cetățean al R.P.R. are dreptul la învățătură.

...Auziți? Acum cîntă Moldovan Violeta, una din cele mai bune soliste ale școlii. E o seară veselă, după o zi rodnică.

OVIDIU ZOTTA

PALATUL PIONIERILOR DIN BRAȘOV

Clopoțelul sună în fiecare zi la Palat, amintindu-le celor 3.000 de pionieri care vin aici,

săptămînal, că se încep sau se sfîrșesc orele de cerc.

Membrii cercului de mecanică-auto sînt tulburați de o veste, care, deocamdată e un secret. În curînd vor primi o motocicletă adevărată! Iar lecțiile vor fi făcute de acum înainte pe „concret"!

Cercul de foto și cinematografie s-a înființat abia anul acesta. Dar știți voi ce va deveni în curînd? Se vor cumpăra aparate de fotografiat, un aparat de proiecție și încă alte aparate moderne necesare cercului, în valoare de 10.000 lei.

Un cerc în care vin mulți pionieri, îndrăgit, și de cei mici și de cei mari, este cercul de artă dramatică. Ce pregătește cercul pentru carnaval? Sceneta comică „Scufița albastră" a scriitorului sovietic M. Lvovski.

Știți ce fac membrii cercului „Desen și pictură?" Îi însoțesc pe pionierii cercurilor tehnice în vizitele lor. Așa s-au născut lucrările de la agregatul de călire de la Rîșnov, sau cele de la crescătoria de păsări de la G.A.S.-Stupini.

Cercul de coregrafie pregătește un spectacol în care vor apărea pe scenă 100 de dansatori!

★

Mulți tineri care cu ani în urmă erau membri ai cercurilor sînt azi muncitori fruntași, studenți. În clipele de bucurie, în momentele succeselor, gîndul lor se îndreaptă, cu dragoste spre frumoasa clădire, Palatul pionierilor, la care ajungi urcînd sute de trepte, trecînd printre brazii înalți. La profesorii neobosiți de acolo, la zilele dragi ale copilăriei. Și,

în gînd, mulțumesc cu recunoștință, pentru toate acestea, părintelui nostru iubit, partidului, care ne conduce spre un viitor tot mai fericit.

N. S.

Nicăieri și niciodată n-a fost utilată vreo școală din vechea Romînie cu atîtea materiale didactice cu cîte e astăzi utilată fiecare școală din R.P.R. Cunoștințele teoretice sînt astfel mai bine însușite.

Peste cîteva luni, perlele litoralului romînesc — stațiunile Vasile Roaită, Eforie, Năvodari etc. vor răsuna din nou, ca în fiecare an, de rîsul și voioșia pionierilor și școlarilor sosiți din toate colțurile țării!

Cu cîntecul și dansul, la drum. Locul de plecare? Scena căminului cultural, cercurile caselor de pionieri, sălile școlilor populare de artă... În patria noastră socialistă, și arta e un bun al tuturor!

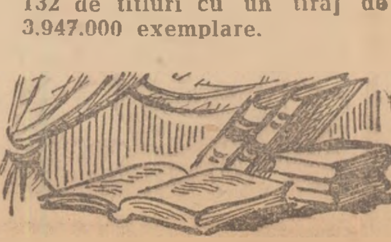
PENTRU VOI, COPII!

Teatrul pentru tineret și copii este încă una din realizările menite să contribuie la lărgirea orizontului cultural al tinerei generații. Iată cîteva piese din repertoriul său: „2 la aritmetică" de Natalia Klikova, „Băiatul din banca 2-a" de Alecu Popovici, „Marțienii" de Mihail Liber, „Emil și detectivii" dramatizare de Tudorel Popa, după romanul lui Erik Kästner. Se pregătește spectacolul pionieresc de estradă „Salut voios" de Eduard Jurist și Ion Mustață precum și spectacolul „Micuța Dorith", dramatizare după romanul lui Charles Dickens.

★

Editura tineretului a tipărit în anul 1961, pentru copii, 130 de titluri cu un tiraj de 3.396.000 de exemplare. Micii cititori au îndrăgit cărți ca: „Oameni de 14 ani" de Mona Rădulescu, „Băiatul cu valiza" de Eduard Jurist, „Corabia de pe cîmpie" de Viorica Huber, „Alte povești cu tîlc" de Al. Mitru și altele.

În anul 1962 se vor tipări 132 de titluri cu un tiraj de 3.947.000 exemplare.

VALEA JIULUI

În Valea Jiului, se construiește. Mult, rapid, frumos.

Mii de apartamente date în folosință minerilor: cinci cluburi și cinematografe cu 1.900 locuri, 4 cantine moderne cu 2.300 locuri, trei spitale, șase dispensare; s-au reparat 5 școli cu 1.950 locuri și s-au construit trei școli noi cu cîte 16 săli de clasă și laboratoare la Petrila, Petroșeni, Uricani.

Uricani s-a transformat dintr-un sătuc sărac și trist, într-un orășel miner. La începutul acestui an școlar, a fost dată în folosință copiilor o școală nouă, frumoasă, cu încălzire centrală. 680 de copii de mineri, învață azi în clase noi în școala construită între munții Vulcan și Retezatului pe șoseaua paralelă cu apa Jiului, 23 cadre didactice se îngrijesc de formarea viitorilor cetățeni. În internatul școlii am stat de vorbă cu copii.

— De unde sînteți? — i-am întrebat.

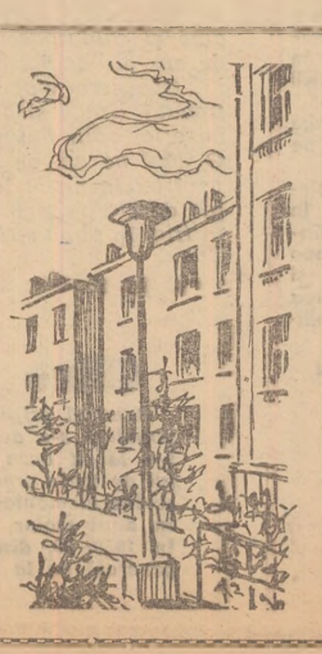
Mi-a răspuns un copil cu ochi mari, negri, visători.

— Din Cîmpul lui Neag, ultima comună, între munți, spre izvoarele Jiului.

Peste vocea subțire a copilului cu ochi mari, visători, îmi răsună în minte o altă voce gravă, puternică care-mi spunea că în Valea Jiului s-a construit mult, că viața oamenilor s-a schimbat, a devenit de nerecunoscut. Că în Valea Jiului sînt acum zeci de kilometri de străzi asfaltate, alei. Că în Valea Jiului s-a introdus iluminatul fluorescent.

Și din nou văd ochii copilului care, din fundul unui cătun, a venit în unul dintre cele mai tinere orășele ale patriei să învețe.

Și aceasta e nespus de bine!

Făurarii de MÎINE

Cei doi Petrescu

— Grozav mai merge! Și... știi cine-o conduce?

— Păi tocmai de asta te-am făcut atent!

La celălalt capăt al halei imense, așezată pe șinele instalate special pentru probe, o locomotivă de mină, nou-nouță, strălucitoare, luneca duduind. Și în cabina cu ferăstruici dreptunghiulare, la tabloul de comandă, chiar meșterul lor — tovarășul Emil Stoia!

Locomotiva opri brusc. Maistrul coborî din cabină, schimbă cîteva vorbe cu un muncitor și se îndreptă sprinten spre bancul la care lucrau cei doi elevi. Nu le spuse nimic, dar ei ghiciră pe chipul meșterului bucuria, mulțumirea lucrului bun, făurit cu suflet. De altfel, și ei, cei doi elevi ai Școlii profesionale de pe lîngă Uzinele „23 August" aveau motive să se bucure; și ei lucraseră la împlinirea noii locomotive, ei îi montaseră tabloul de comandă!...

— Ei, cum merge? le spuse maistrul cu bunătate, oprindu-se lîngă ei și cuprinzîndu-le umerii cu brațele grele. Luă în palmă cîteva nervuri metalice. Da, sînt bine trasate. „Bucla" asta însă trebuie mai bine rotunjită, să fie exact ca în schiță. Mai măsurați odată!

O clipă, maistrul se uită în ochii celor doi ucenici pe care îi învață meserie. Ce mari s-au făcut! Sînt în ultimul an. Cînd i-a cunoscut, la început, nu știa care-i Eugen și care-i Ion. Cei doi Petrescu sînt frați gemeni! S-a deprins însă să-i deosebească. Ion are fața mai oacheșă și... îi place grozav sportul, pe cînd Eugen e mai plinuț la față și-i un admirator al dansului popular! Se ocupă doar de echipa de dansuri populare, organizată pe școală.

Audiție muzicală

— „Și cum vă spuneam, folclorul a constituit un izvor de inspirație nu numai pentru literatură ci și pentru muzică"...

Cuvintele profesorului Ioan Dumitru sînt ascultate cu atenție. Elevii au îndrăgit tehnica — vor deveni doar lăcătuși, frezori, mecanici de motoare — dar sînt foarte mulți cărora le place și literatura, muzica. Ba unii știu să cînte la diferite instrumente. Ca Ionescu Ovidiu, viitor strungar.

Ovidiu, în picioare, pe podiumul din fața elevilor, duce vioara la bărbie, strînge arcușul între degete și... strunele prind să vibreze, scoțînd sunete melodioase, aidoma susurului izvoarelor.

— Balada lui Ciprian Porumbescu!

Ascultînd-o, elevii văd parcă dinaintea ochilor plaiurile întinse ale țării, frumusețea lor, descifrează în cîntecul izvorît din vioară însăși viața grea a poporului din trecut, năzuința spre libertatea și fericirea de care se bucură în zilele noastre.

Repertoriul l-au completat alți elevi. A urcat pe podium și Saitoc Mihai, viitor electrician, care a cîntat la mandolină. De multă apreciere s-au bucurat doinele interpretate la fluier de ucenicul Marin Nicolae.

Asemenea audiții muzicale au loc săptămînal în această școală profesională. Dar reportajul de față ar fi incomplet dacă n-am aminti — fie și fugar — de minunatele condiții de învățătură create elevilor. Ei au totul gratuit: de la cărțile și rechizitele școlare pînă la uniformele albastre și hrana consistentă. Și ei, inimoșii făurari de mîine, se străduiesc să răspundă grijii părintești a partidului prin succese cît mai frumoase la învățătură și activitatea practică. Să devină muncitori de nădejde.

AL. DINU IFRIM

1. Cîțiva dintre viitorii muncitori ai uzinei, în fața școlii noi în care învață.

2. Cu grijă părintească, maistrul le împărtășește zi de zi elevilor din cunoștințele sale, îi învață meseria îndrăgită.

Cel mai tînăr excavatorist

— „Ploua zdravăn. Eu tocmai venisem pe șantier. Cînd am aflat că în acea zi excavatorul lui Nicolae Afteț va excava prima cupă aici, la Combinat, am dat fuga la cîmp. Zilele acestea de început mie îmi plac tare mult. Nu știu cum, dar dimineața aceea cu toate că turna de sus cu găleata, mi s-a părut tare frumoasă"...

Daniel Benea, cel mai tînăr excavatorist de pe șantierul Combinatului siderurgic de la Galați nu va uita niciodată această zi. E doar ziua cînd acest uriaș combinat siderurgic, a cărui construcție este prevăzută în planul șesenal, a început să prindă viață.

Daniel Benea e tînăr. Are numai 21 de ani. A lucrat ca ajutor de excavatorist la Hidrocentrala de la Bicaz. I-a plăcut și a mers aici, chiar dacă tatăl lui nu a prea rămas cu inima împăcată. Voia să-l dea la școală, mai departe.

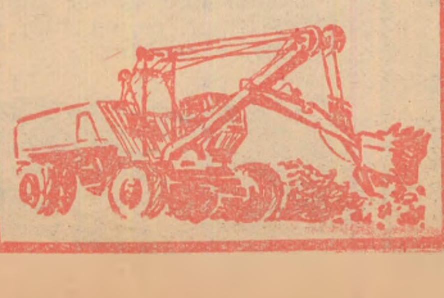
— Și Bicazul e o școală, a replicat prompt Daniel, la care bătrînul muncitor, n-a mai avut ce zice.

Și Bicazul a fost, într-adevăr, o școală, pe care tînărul acesta blond, cu părul scurt, tuns milităreşte a promovat-o cu bine. Nu numai că s-a calificat el, dar după ce a primit manetele pe mînă, a mai calificat în meserie și pe un alt tînăr — Gavril Ungur.

Dorințele, sau mai bine-zis planurile lui de viitor, le-am ascultat sus, pe excavator, în cabină.

— Mai întîi trebuie să-mi completez studiile. Fără studii nu merge. In acest timp, autobasculantele se rînduiau lîngă excavator. Daniel Benea manevra cu precizie încărcătura și vedea aievea ziua cînd va apărea izvorul uriaș, incandescent, al milioanelor de tone de metal!

R. ADRIAN

UCENICIA ÎN TRECUT

Cumplită era viața muncitorilor și a ucenicilor în trecut. Aceasta o arată și o anchetă făcută de cîțiva medici la Giurgiu, Azuga și Comănești — publicată în „Calendarul Muncii" — din care spicuim: „Lucrul muncitorilor începe la 5 dimineața și sfîrșește la 9 seara, cu o jumătate de oră repaus. Copiii sînt forțați să intre în fabrică, unde lucrează alături de părinții lor, de la vîrsta de 9 ani. Munca este grea și nesănătoasă și nici nu o pot face"...

Fotografia alăturată înfățișează un ucenic care, nemaiputînd îndura silniciile patronului, a încercat să fugă. Dar este adus înapoi de cîinele de pază al patronului — jandarmul.

Copilărie și... „copilărie"

Priviți aceste două fotografii! Prima înfățișează un aspect obișnuit din zilele noastre, de la un cămin de copii. În timp ce părinții sînt la lucru, micuții au la îndemînă jucării de tot felul, hrană bună. Iar în pătucurile albe și călduroase ascultă încîntați basmele de aur ale copilăriei.

...Cum era viața copiilor de muncitori în trecut? Hrană slabă și niciodată pe săturate, mizerie, boli. Fotografia a doua e grăitoare. O dată pe an, de sărbătorile de iarnă, li se azvîrlea în unele locuri celor săraci un polonic de ciorbă și o coajă de pîine. Și aceasta în frig, în plină stradă.

Cifre grăitoare

Datorită grijii partidului, în anii puterii populare s-a dezvoltat mult învățămîntul, s-a lărgit baza materială a învățămîntului de toate gradele; numărul elevilor din școlile elementare a crescut de la 1.575.000 în anul școlar 1938–39 la peste 2.135.000 la 1959–60, din școlile medii de cultură generală de la 29.000 la peste 200.000, iar *din școlile profesionale și tehnice de la 54.000 la 149.000.*

In învățămîntul superior, numărul facultăților a crescut de la 33 în 1938 la 88 în 1960, iar al studenților de la 26.000 la 62.000.

Numeroase sînt școlile noi care s-au construit în ultimii ani, cît și căminele și cantinele studențești.

Numai anul acesta s-au construit cămine cu peste 13.000 de locuri și cantine pentru mai mult de 12.000 de studenți!

Fața

Monarhia a adus oamenilor mu... lui, au fost uciși în 1907, 11.000 d... ploatării, împotriva coroanei n-a înc... ducerea partidului, la 30 Decemb... rîndu-se Republica Populară Rom...

Mai jos, prezentăm — față în ... puterii populare cît și documente d... ghezo-moșierimea, regele. Acestea n... și trecut, de drumul glorios parcurs... leaptă a partidului, pe calea construi...

PAL...

Există și dificult...i care pot p... voca mari satisfacții. De exemp... pe zi ce trece, ne dăm seama că e... din ce în ce mai greu să poți ex... unui pionier cum a fost cu pu... ca în fostul palat regal, actualul Pa... al Republicii, să trăiască o sing... familie, lăfăindu-se în sute de ... mere și zeci de săli, prin care ... azi zeci de mii de oameni să adm... operele maeștrilor picturii romîne... În locul atîtor maeștri ai artei u... versale, în locul unui Rembrandt ... Țizian, locuia o singură familie? P... absurd, dar absurdul acesta a exis... Ba încă și mai absurd e faptul că ... gele, în fruntea unui pumn de p... fitori — industriași, bancheri și m... șieri, — exploata și jecmănea de... bit de sîngeros o țară întreagă. ... latul, bine zăvorît și păzit, adăpos... doar pe regele care „ședea cu ... ciuna la masă", după neuitata e... sie a poetului Al. Vlahuță. Dar m... narhia — care i-a exploatat și i-a ... fuit nemilos, decenii de-a rîndul, ... oamenii muncii, — n-a avut un s... gur palat. Averea acumulată p... exploatare era uriașă: 159 de cast... și vile, moșii cu o suprafață ... 150.000 hectare, vii și păduri, s... de automobile, cîteva avioane par... culare etc.

Oamenii muncii, cei care pătru... azi în Palatul Republicii, oprindu-... ore întregi în fața unui tablou sau... unei sculpturi, se gîndesc cu ură ...

Cînd s-au întors la școală, elevii erau în recreație. Nerăbdători, cei dintr-a treia le-au și ieșit înainte, la poartă, asaltîndu-i cu întrebările.

— Cum a fost acolo? s-a interesat președintele detașamentului, Mihai Dorica.

— Ce mașini ați văzut? a intrat în vorbă și Gornoava Valeria.

O clipă s-a lăsat tăcerea.

— Să mergem la camera pionierilor, a spus Ioana Vintilă, instructoarea, care-i însoțise pe elevii dintr-a cincea în vizita făcută cu detașamentul la noul combinat pentru industrializarea lemnului din Tg. Jiu. Să ne întîlnim la sfîrșitul orelor, avem multe de povestit.

★

Și cîte n-au aflat cei dintr-a treia în legătură

D... j... de det...

cu noul ... trial ridi... terii pop... lor.

— Cel ... plăcut ... explicat ... nierul T... Copacii ... kilogram... de niște ... și în cît... transpo... mai în ... lor, unde ... în felii a... scîndură, ... pător de ...

— Foa... este și î... fabrică ... noile lo... ridică, și...

...n față

...ii mizerie și suferințe. Din ordinul rege-
...ărani răsculați. Dar lupta împotriva ex-
...t o clipă. Prin lupta poporului, sub con-
... 1947 monarhia a fost doborîtă, instau-

... — aspecte ale vieții înfloritoare din anii
... vremea cînd la cîrma țării se afla bur-
...orbesc de uriașa deosebire dintre prezent
...le poporul nostru, sub conducerea înțe-
... vieții noi, socialiste.

...ATUL

...atmosfera sumbră care domnea aici odinioară și cu nespusă mîndrie la faptul că ei, sau tații, sau frații, sau fiii lor... sînt cei care, au înlăturat pentru totdeauna sunetul prusac al cizmelor regale. Ei revăd aievea impresionanta adunare a oamenilor muncii, a zecilor de mii de oameni ai muncii, demonstrînd în piața din fața acestui palat în acea noapte geroasă de decembrie '47. Privindu-l de după draperiile groase, care i-au ascuns chipul hidos, ultimul monarh s-a cutremurat și a înțeles că cei pe care i-a crezut dintotdeauna sclavi, l-au urît de-a pururi și l-au alungat.

Au trecut de atunci 14 ani... Copiii zugrăviți de Tonitza au adus o boare de sănătate și prospețime între aceste ziduri, care au fost martorele atîtor crime împotriva poporului. În 14 ani, palatul a fost străbătut de privirile a milioane de oameni, venind aici ca la ei acasă, la întîlnirea înviorătoare cu comorile artei. Cei mai tineri nu știu povestea acestei schimbări decît din auzite. Nici nu se cerea s-o știe și altfel. Condus de partid, poporul a înlăturat tot ceea ce era întunecat și nefiresc. Trebuia schimbat deci și rostul palatului. Este greu, desigur, să-l facem pe un copil să înțeleagă că în acest loc a locuit cîndva o singură familie. Dar sînt și dificultăți care conțin, în miezul lor, o mare bucurie...

MIHU DRAGOMIR

...tr-un jurnal ...așament

...dificiu indus-
...t în anii pu-
...are, în orașul

...nai mult mi-a
...dul rulant, a
...nsuflețit pio-
...lor Valentin.
...ei, de sute de
... sînt apucați
...neare de fier
...a clipe sînt
... pe sus, toc-
...a fierăstraie-
... sînt spintecați
...e și drepte de
...u miros înte-
...așină.
... interesant
... secția unde se
...rchet pentru
...ainte, care se
...nai ales, acolo

unde se face furnirul din nuc și din alte esențe de lemn!

Din trunchiul rotunjit, fixat la o mașină specială, în fața unui cuțit ascuțit ca briciul, se „trage" furnirul cu desene curioase, naturale. Coalele de furnir se desfășoară uniform, ca hîrtia de pe un sul!

Cei dintr-a cincea le-au povestit colegilor lor mai mici despre mașinile noi, moderne văzute aici, despre mobilele frumoase care se fabrică la noul combinat din Tg. Jiu. Și toate cele povestite le-au așternut chiar în ziua aceea în jurnalul de detașament. Lucru pe care aveau să-l facă curînd și cei dintr-a treia: doar și ei hotărîseră să facă o astfel de vizită!

Școala de 7 ani nr. 2, Tg. Jiu
AL. PROFIRIU

- De la 1 iulie 1960 pînă la 1 decembrie 1961 au intrat în gospodăriile agricole colective 867.000 de familii de țărani, cu o suprafață agricolă de 2.070.000 hectare. În ultimele trei luni, suprafața deținută de gospodăriile colective s-a mărit cu 467.000 hectare teren agricol.

- În prezent, pe ogoarele patriei noastre lucrează 52.000 tractoare fizice, peste 23.000 combine de cereale păioase, 48.000 semănători și alte mașini.

- În anii puterii populare numărul inginerilor, tehnicienilor agronomi, zootehnicienilor și medicilor veterinari a sporit de aproape 9 ori față de 1938.

DRUM LUMINOS

Zilele acestea am fost părtași la un eveniment deosebit: Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști. Aceasta a constituit încă o dovadă a grijii partidului pentru dezvoltarea agriculturii socia-

liste, a prețuirii de care se bucură țărănimea muncitoare în statul nostru democrat popular.

Avînd la dispoziție tractoare și mașini agricole moderne, colectiviștii au obținut succese de seamă în producția agricolă, ceea ce a determinat creșterea nivelului de trai.

★

— O expresie puternică a creșterii bunăstării țărănimii este amploarea pe care au luat-o construcțiile de locuințe la țară. Prima fotografie înfățișează una din cele 330.000 de locuințe construite în ultimii ani la sate. Ea aparține colectivistului Dinuț Constantin din comuna Basarabi, regiunea Oltenia.

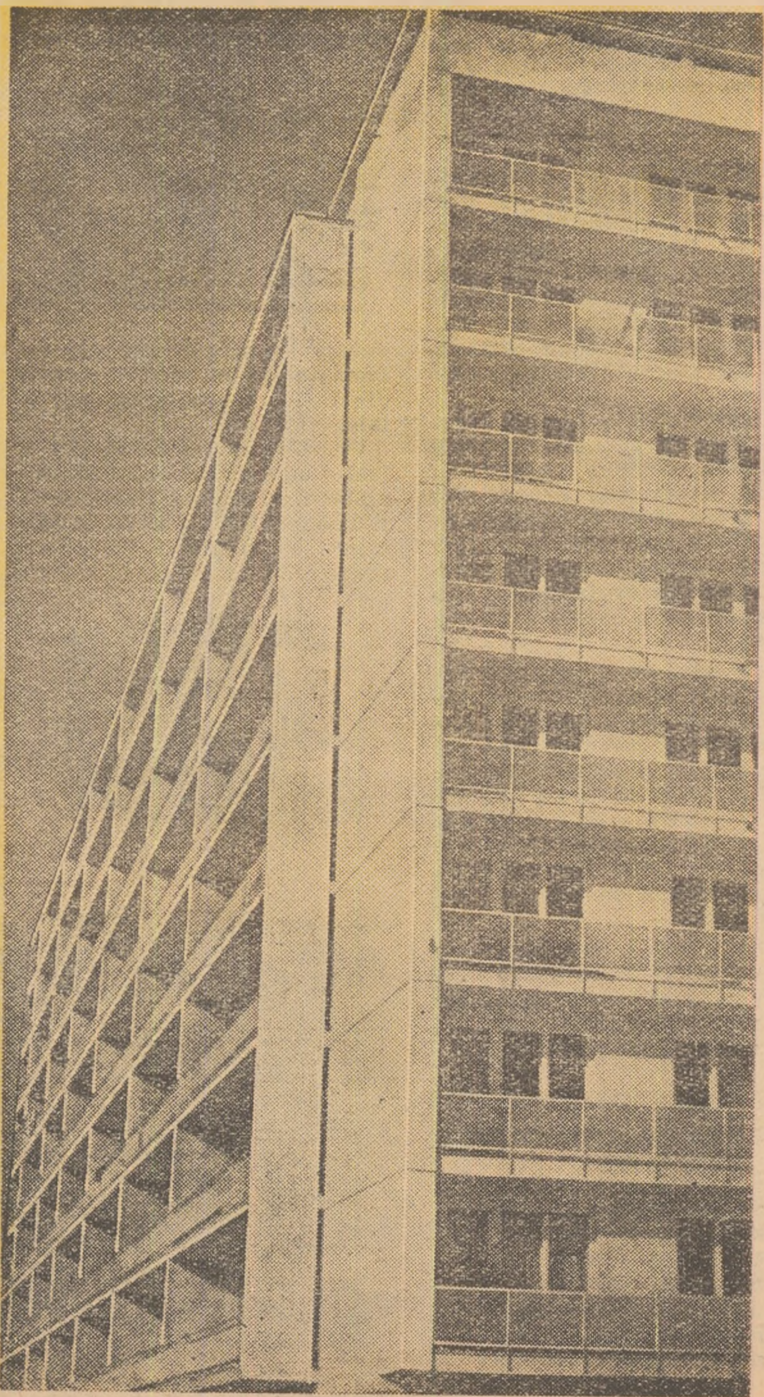
★

— Activitatea culturală e tot mai bogată la sate. După cum ne arată și fotografia a doua, șahul a găsit o largă răspîndire printre colectiviștii din comuna Boroaia, regiunea Suceava.

★

— Cine sînt micuții care deslușesc tainele muzicii? Fii ai colectiviștilor din comuna Topolovița Mare, regiunea Banat.

MONUMENTE ARHITECTONICE

An de an, orașele și satele patriei noastre s-au înfrumusețat cu numeroase construcții de locuit.

S-au construit în anii 1956 — 1960 aproximativ 94.000 de apartamente, iar potrivit sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al Partidului, în perioada 1960 — 1965, construcțiile de locuințe ridicate vor însuma circa 300.000 noi apartamente.

Căutînd să ascundă aspectul de mizerie din Bucureștiul de altădată, burghezia prezenta orașul în culori frumoase, numindu-l „Micul Paris". Realitatea era însă cutremurătoare. Pînă și revista burgheză „Realitatea ilustrată", într-unul din numerele sale pe 1931 a fost nevoită să arate șomeri care, lipsiți de lucru și adăpost, erau nevoiți să doarmă sub poduri — cum se vede și în fotografie.

Pe vremea cînd satul se afla sub călcîiul moșierului, chiaburului și jandarmului, țăranii muncitori trăiau în cea mai neagră mizerie.

Fotografia înfățișează o imagine grăitoare: izgonită de arendaș din bordeiul de pămînt în care locuia, o familie de țărani săraci ia drumul orașului, îngroșînd rîndurile șomerilor...

Conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste din Republica Populară Romînă"

Pentru muncă devotată și rezultate deosebite obținute în transformarea socialistă a agriculturii, dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor agricole colective pe care le conduc, obținerea de producții agricole mari și constante, sporirea continuă a numărului de animale și a productivității lor, vînzarea către stat a unor însemnate cantități de produse agricole, prin Decret al Consiliului de Stat a fost conferit titlul de **„EROU AL MUNCII SOCIALISTE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ" ȘI MEDALIA DE AUR „SECERA ȘI CIOCANUL"**, tovarășilor:

Viorel Uibaru, președintele Gospodăriei agricole colective „Victoria" din comuna Lenauheim, regiunea Banat;

Ilie Crăciun, președintele Gospodăriei agricole colective „8 Martie" din comuna Săveni, regiunea București;

Dumitru I. Tudose, președintele Gospodăriei agricole colective „6 Martie" din comuna Stoicănești, regiunea Argeș;

Teodor Maghiar, președintele Gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie" din comuna Mădăraș, regiunea Crișana;

Gheorghe Maftei, președintele Gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din comuna Tîbucanii de Sus, regiunea Bacău.

Conferirea Ordinului „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I regiunii București

Pentru colectivizarea agriculturii întregii regiuni și rezultatele de seamă obținute în întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, pentru sporirea an de an a producției de grîu și porumb, creșterea efectivelor de animale și a productivității lor, pentru contribuția însemnată la fondul central de produse agro-alimentare, a fost conferit prin Decret al Consiliului de Stat:

ORDINUL „STEAUA REPUBLICII POPULARE ROMÎNE" CLASA I REGIUNII BUCUREȘTI.

Conferirea „Ordinului Muncii" clasa I unor gospodării agricole de stat, gospodării colective, stațiuni de mașini și tractoare și uzine constructoare de mașini agricole

Pentru rezultate deosebite obținute, an de an, în sporirea producției de cereale la hectar, în creșterea efectivelor de animale și a productivității lor, în livrarea de cantități importante de produse agro-alimentare la fondul central și în realizarea de beneficii peste plan, a fost conferit, prin Decret al Consiliului de Stat **„ORDINUL MUNCII" CLASA I** următoarelor gospodării agricole de stat:

Gospodăria agricolă de stat Variaș, regiunea Banat.

Gospodăria agricolă de stat Pietroiu, regiunea București.

Gospodăria agricolă de stat Segarcea, regiunea Oltenia.

Gospodăria agricolă de stat Hălchiu, regiunea Brașov.

★

Pentru producții mari și constante de struguri obținute la hectar, pentru calitatea superioară a produselor și depășirea an de an a beneficiilor planificate, a fost conferit **„ORDINUL MUNCII" CLASA I**

Gospodăriei agricole de stat Odobești, regiunea Galați.

★

Pentru succese deosebite, obținute în dezvoltarea și întărirea proprietății obștești, în creșterea producțiilor de cereale, a efectivelor de animale și a producțiilor lor, pentru vînzarea către stat a însemnate cantități de produse agricole, a fost conferit **„ORDINUL MUNCII" CLASA I** următoarelor gospodării agricole colective:

Gospodăria agricolă colectivă „11 iunie" comuna Pechea, regiunea Galați.

Gospodăria agricolă colectivă „Gh. Dimitrov", comuna Cuza Vodă, regiunea București.

Gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu", comuna Hărman, regiunea Brașov.

Gospodăria agricolă colectivă „Albina", comuna Comana, regiunea Dobrogea.

Gospodăria agricolă colectivă „8 Martie", comuna Biled, regiunea Banat.

★

Pentru contribuția însemnată la mărirea producției în gospodăriile agricole colective din raza lor de activitate, pentru productivitate și indici înalți obținuți în folosirea mașinilor și utilajelor agricole, pentru realizarea de lucrări de calitate și la prețuri de cost reduse, a fost conferit **„ORDINUL MUNCII" CLASA I** următoarelor stațiuni de mașini și tractoare.

Stațiunea de mașini și tractoare Topraisar, regiunea Dobrogea.

Stațiunea de mașini și tractoare Gottlob, regiunea Banat.

Stațiunea de mașini și tractoare Grivița, regiunea București.

Stațiunea de mașini și tractoare Cioara-Doicești, regiunea Galați.

Pentru contribuția de seamă la înzestrarea agriculturii cu mașini și utilaje, și pentru crearea de noi tipuri de mașini agricole perfecționate, pentru rezultatele obținute în creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, a fost conferit **„ORDINUL MUNCII" CLASA I** următoarelor întreprinderi industriale:

Uzina „Semănătoarea" — București.

Uzinele „I. C. Frimu" — Sinaia.

Uzina „Vasile Roaită" București.

Au mai primit ordine și medalii numeroși alți tovarăși pentru merite în colectivizarea și ridicarea productivității agriculturii.

OMUL în centrul atenției noastre

Dr. ALEX. BULLA
director adjunct al Institutului de igienă și sănătate publică, București

Uriașele realizări obținute de poporul muncitor, condus de Partidul Muncitoresc Romîn, se manifestă în toate domeniile de activitate, în toate ramurile economiei noastre naționale. Grija partidului nostru pentru om se simte în tot ceea ce se realizează, se construiește și se înfăptuiește azi în patria noastră. Numai în condițiile unui stat socialist se poate realiza o adevărată politică care să pună în centrul atenției **omul**, să realizeze pentru om condiții de trai și muncă mereu mai bune, să ridice necontenit nivelul material, cultural și sanitar al oamenilor muncii. Numai în condițiile unui stat socialist se poate realiza o adevărată educație sanitară bazată pe principiul prevenirii bolilor, al întăririi sănătății, al capacității de muncă a oamenilor și al prelungirii duratei de viață.

În adevăr, în ultimul deceniu și jumătate, evoluția stării de sănătate a populației din țara noastră a fost influențată într-un mod extrem de favorabil cum n-a mai fost niciodată în cursul istoriei.

Prin scăderea mortalității generale de la 22 la mie în 1947 la 8,7 la mie în 1960, ne situăm printre țările cu mortalitatea generală cea mai scăzută din lume. În același interval de timp mortalitatea infantilă a scăzut la aproape o treime. În urma acestor fenomene, durata medie de viață a crescut de la 42 de ani, cît era în 1930—31, la peste 64 de ani — azi. Drept rezultat al îmbunătățirii continue a condițiilor de alimentație, locuință, odihnă, educație fizică — se constată la copii și tineri un însemnat progres al dezvoltării lor fizice.

Bolile care în trecut secerau zeci de mii de vieți, înscriu o evoluție mereu descrescîndă, la unele din ele, punîndu-se problema lichidării lor complete (malaria, difteria, tetanosul etc.).

Activitatea Institutului de igienă și sănătate publică al R. P. Romîne și al filialelor sale de la Cluj, Iași și Timișoara, constă în cercetarea științifică a acelor condiții care pot favoriza și garanta evoluția favorabilă continuă a stării de sănătate a populației.

De pildă, se fac numeroase cercetări în legătură cu dezvoltarea și reconstrucția orașelor noastre, studiindu-se condițiile pentru purificarea aerului, a bazinelor naturale de apă, a locuințelor nou construite, sub aspectul influenței lor asupra sănătății oamenilor.

Dezvoltarea pe care a cunoscut-o învățămîntul de toate gradele, a impus igieniștilor să se ocupe mai îndeaproape de procesul de învățămînt, de condițiile cele mai bune pentru a asigura un regim corespunzător particularităților organismului în creștere al elevilor.

Institutul de igienă și sănătate publică se ocupă, de asemenea, de studierea celor mai potrivite mijloace de educație sanitară a populației, în vederea lărgirii posibilităților de prevenire a diferitelor boli și a accidentelor și pentru păstrarea sănătății printr-un regim igienic de viață, muncă și odihnă.

Din aceste cîteva lucruri se poate vedea că în patria noastră socialistă omul este permanent în centrul atenției partidului și guvernului.

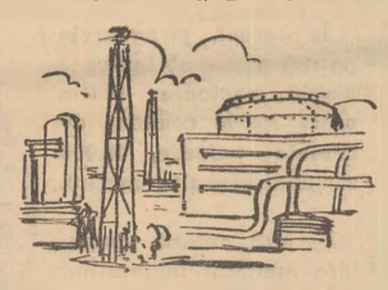

Știința și tehnica în slujba omului

Ing. FL. ZAGANESCU
Candidat în științe tehnice

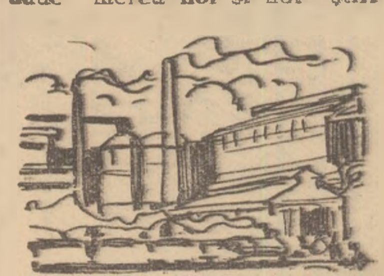
Sub conducerea înțeleaptă a scumpului nostru partid, țara noastră a obținut numeroase și importante succese pe calea industrializării socialiste, a dezvoltării științei și tehnicii în toate ramurile economiei naționale.

În ultimii 10 ani, industria și-a sporit producția de 3,5 ori, devenind factorul hotărîtor al avîntului întregii economii: în 1960, în mai puțin de 11 săptămîni, a fost realizată o producție egală cu întreaga producție a Romîniei din anul 1938!

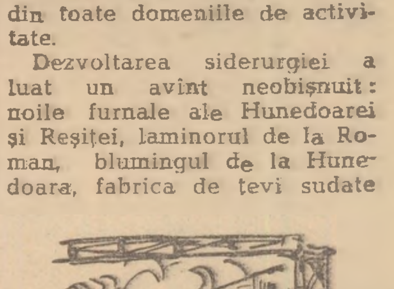

Pe baza introducerii tehnicii noi și a metodelor științifice de lucru, au apărut și s-au dezvoltat noi ramuri industriale: utilaj petrolifer, mașini-unelte, motoare cu combustie internă, mașini electrotehnice, tractoare, mașini agricole, autocamioane, nave fluviale și maritime, materiale sintetice etc.

Presa, radioul, televiziunea, revistele de specialitate ne aduc mereu noi și noi știri despre realizările tot mai însemnate ale oamenilor muncii din toate domeniile de activitate.

Dezvoltarea siderurgiei a luat un avînt neobișnuit: noile furnale ale Hunedoarei și Reșiței, laminorul de la Roman, bluminguI de la Hunedoara, fabrica de țevi sudate din București, construirea combinatului gigantic de la Galați stau martori acestei înnoiri.

La Uzinele „1 Mai" Ploiești se fabrică pompe de noroi de mare turație, agregate autopropulsate de cimentare și fisurare, sonde ale căror turnuri de extracție se ridică automat, pompe triplex perfecționate etc.

Cărbunele capătă tot mai mult valorificări superioare, o dată cu dezvoltarea vertiginoasă, în anii regimului de democrație populară, a industriei chimice. La Hunedoara s-a construit o cocserie modernă, la care a intrat de curînd în funcțiune cea de a 4-a baterie de cocs; producția totală a acestui agregat modern este de 1 milion tone anual. Cocseria produce nu numai cocs, adevărată „pîine a furnalelor", ci și o prețioasă materie primă pentru industria chimică.

Uzina de produse sodice de la Ocna Mureș, numită adesea „citadela sodei", are o producție anuală de 200.000 tone, adică de aproape șase ori cît se producea în 1938; aici se aplică numeroase invenții și inovații ale muncitorilor iar majoritatea operațiilor importante sînt mecanizate.

Un înalt grad de automatizare a fost introdus în Combinatele chimice, ridicate în anii regimului nostru democrat-popular la Borzești, Roznov, Săvinești, Năvodari, unde secții și linii întregi sînt automatizate.

După procedeele moderne concepute de ICECHIM-București, la Combinatul petrochimic de la Brazi se va produce pentru prima dată în țara noastră o nouă masă plastică — polietilena.

Cu fiecare zi viața oamenilor muncii devine mai bună, mai frumoasă și drept mărturie stau și numeroasele produse ce se găsesc în magazine.

Pentru om, muncesc cu abnegație cercetătorii tuturor institutelor științifice din țara noastră, savanții, inginerii... De fiecare din realizările amintite, dragi cititori, este legat numele Partidului Muncitoresc Romîn, iar dacă am ajuns la acest nivel industrial ridicat la care odinioară noi abia cutezam să visăm dacă ne îndreptăm cu pași siguri spre desăvîrșirea construcției socialismului, aceasta o datorăm tot partidului, înțeleptul nostru far călăuzitor.

Adevărata industrie chimică s-a format și dezvoltat în anii republicii noastre populare cînd s-au construit zeci de fabrici, întreprinderi, uzine... În fotografie un aspect al interiorului Fabricii de mase plastice din București, secția țevi de izolație.

Un adevărat pionier

Octombrie. Soarele arde cu putere. Printre colinele bănă-[illegible] vîntul răscolește praful [illegible] și cenușiu. In hotarul co-[illegible]unei Mănăștur, pe margi-[illegible]ea rîului Bega stă la pes-[illegible]uit nenea Nemeth Iuliu, pescar vestit prin părțile locului, cu prietenul său Ionică.

Cîte lucruri minunate auzi de la nenea Nemeth despre viața peștilor, despre viața din adîncul apelor...

— Nene, se ridică Ionel, spuneai că peștii se prind mai repede dacă am în cîrlig un peștișor. Ce-ar fi să dau fuga la baltă, să prind cîțiva...

— Bună idee, mormăi bătrînul, cu ochii țintă la undița întinsă pe luciul apei.

Ionică o luă la fugă. Deodată zări un nor de fum. De unde vine? se întrebă el. Curios mai făcu cîțiva pași. Se lămuri. Fumul se ridica din niște grămezi de mărăcini, care erau în apropierea lanului de porumb al colectivei. Gîndul că focul ar putea înainta, că porumbul s-ar putea aprinde, îl îngrozi și îndată o luă la goană spre sat, spre sediul colectivei.

Ionică fugea din răsputeri, inima îi bătea cu putere, iar pămîntul uscat parcă-i frigea tălpile... Gîndul că trebuie să ajungă cît mai repede nu-i dădea răgaz să simtă oboseala. Mai repede, mai repede își poruncea singur, trebuie să ajung la vreme, să-i înștiințez pe colectiviști, porumbul trebuie salvat...

Iată, primele case, încă puțin și... iată sediul gospodăriei. De îndată ce au aflat despre ce este vorba, colectiviștii au pornit spre tarlaua de porumb. Oamenii curajoși, pricepuți, colectiviștii au stins focul la timp; porumbul a fost salvat!

★

Nu peste mult timp la școală, la panoul de onoare a apărut portretul lui Ionică. Sub fotografie, era scris: „Pionierul Covan Ion din clasa a III-a a Școlii de 7 ani din comuna Mănăștur, regiunea Banat s-a comportat ca un adevărat pionier; a salvat porumbul colectivei, bunul obștesc!

MARIA MARCOVICI

A 10.000-a scrisoare

De curind, la redacție a sosit cea de a 10.000-a scrisoare din acest an. Ea aparține unui vechi corespondent al cărui nume l-ați văzut și voi de multe ori în paginile gazetei. E vorba de pionierul Petrilă V. Costică din clasa a VII-a, Școala de 7 ani, satul Suhuleț comuna

Tansa, raionul Negrești, regiunea Iași. Costică, ne scrie de cînd era în clasa a III-a, de cînd a primit cravata roșie.

Din scrisorile lui am aflat despre tot ce e mai interesant în unitate, despre tot ce e nou în comună.

Pentru munca lui neîntreruptă și frumoasă îl felicităm și îi dorim succese la învățătură și în activitatea pionierească.

In cinstea Zilei Republicii

● 1.800 kg fier vechi au predat I.C.M.-ului pionierii de la Școala de 7 ani nr. 3 din Onești. Printre cei evidențiați se află și pionierii Mircea Sandu, Pinzaru Elena, Vasilica Neculai, Budău Anton.

● Nu de mult, pionierii Școlii medii din Alesd, au făcut o excursie în orașul de reședință al regiunii — Oradea. Cu acest prilej ei au vizitat noile blocuri muncitorești, Casa pionierilor și grădina zoologică.

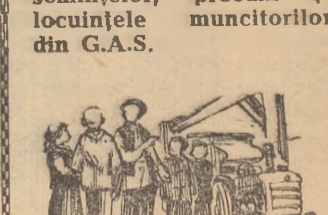

● În cinstea Zilei Republicii, pionierii Școlii de 7 ani din comuna Peretu, raionul Roșiorii de Vede pregătesc o frumoasă adunare. Cu acest prilej vor discuta despre lupta dusă de comuniști în ilegalitate, pentru ca noi să trăim astăzi o viață liberă și fericită.

● La acțiunea de strîngere a ghindei, pe care au organizat-o pionierii Școlii de 7 ani din comuna Cozmești, raionul Vaslui, la pădurea Ripa Galbena, au strîns 1.305 kg ghindă. Printre pionierii evidențiați se află Poiana Rodica, Mindirigiu Emilia și Dănilă Elena.

● În vizita pe care au făcut-o la G.A.S. Năsal, pionierii Școlii de 7 ani din comuna Buza, raionul Gherla au avut prilejul să vadă parcul de mașini agricole, stațiunea de selecționare a semințelor, precum și locuințele muncitorilor din G.A.S.

● Într-una din duminicile trecute pionierii Școlii de 7 ani nr. 1 din Tulcea au făcut o excursie la marginea orașului. Cu acest prilej ei au învățat să semnalizeze cu fanioane.

Scrisori sosite în cadrul concursului

„Pentru cea mai bună corespondență"

PRIN COMUNA NOASTRĂ DRAGĂ

Cine n-a mai trecut de mult prin Drăgănești Olt, rămîne uimit de noua înfățișare a comunei.

În trecut, pe străzile comunei, nu găseai decît noroi și gropi. Despre casă de cultură, radioficare sau bibliotecă nici nu putea fi vorba.

Astăzi, comuna noastră este complet schimbată. Crește cu fiecare an numărul caselor noi. Pe locuri care înainte aparțineau boierilor s-au construit două școli de toată frumusețea: o școală de 7 ani și o școală medie. Uzina electrică a comunei care s-a construit în anii aceș-

tia a făcut ca în fiecare casă să poată străluci becul electric. În casa oricărui țăran muncitor poți asculta veștile zilei deoarece comuna noastră este și radioficată.

Locul noroaielor și gropilor de altă dată l-a luat o șosea asfaltată care în timpul nopții e luminată de sute de becuri electrice. De o parte și de alta a șoselei pionierii au plantat pomi fructiferi.

Toate aceste realizări minunate cu care sătenii noștri se mîndresc se datoresc grijii neobosite pe care ne-o poartă Partidul Muncitoresc Romîn.

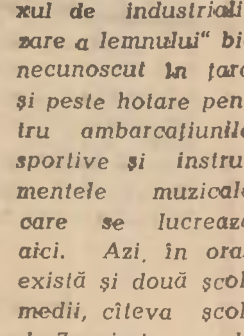
pioniera
DARIGA IULIANA
cl. a VI-a A
Școala medie,
Drăgănești Olt,
regiunea Argeș

Orășelul de pe Mureș

Undeva, în podișul Transilvaniei, pe malul drept al Mureșului se înalță mîndru un orășel — Reghin. Cu ani în urmă, orășelul era însemnat numai pentru tîrgurile care se țineau în anumite zile ale anului.

Acum, cînd pe cuprinsul patriei noastre orașele, satele, se înfrumusețează, ritmul viu, trepidant al muncii, al construcției a pătruns și în vechiul tîrgușor. Astfel, în centrul orașului s-a amenajat un parc frumos, un loc plăcut pentru plimbare și joacă. Seara, sub lumina becurilor fluorescente, vitrinele încărcate ale magazinelor te îmbie să te oprești, să intri, să-ți cumperi tot ce îți dorești...

În anii regimului democrat popular orașul a căpătat o

înfățișare nouă, cu noile întreprinderi industriale. Mica fabrică de cherestea din oraș s-a mărit, a devenit „Complexul de industrializare a lemnului" binecunoscut în țară și peste hotare pentru ambarcațiunile sportive și instrumentele muzicale care se lucrează aici. Azi, în oraș există și două școli medii, cîteva școli de 7 ani și o școală de muzică.

Noi ne mîndrim cu orașul nostru, care devine tot mai frumos.

PINTICAN LIVIU
cl. a VII-a
Școala de 7 ani
nr. 1, Reghin

Zăpada a sosit! În curînd vor începe întrecerile din cadrul Spartachiadei de iarnă a pionierilor și școlarilor.
Pe o vreme atît de frumoasă e foarte plăcut să te antrenezi pentru viitoarele întreceri.

Pregătiri pentru Spartachiada de iarnă

De cîteva zile, un strat gros de zăpadă a acoperit și străzile orașului Suceava. O dată cu zăpada pe străzi și pe dealurile din împrejurimi au apărut și săniuțele însoțite de glasurile vesele ale copiilor.

Pionierii au început și ei pregătirile pentru Spartachiada de iarnă a pionierilor și școlarilor, care se va desfășura în curînd.

În curtea Casei pionierilor, în fiecare zi poți vedea grupuri de pionieri de la cercul sportiv, care-și repară de zor săniuțele, lustruiesc schiurile. Au venit să le ajute și pionierii de la cercul de tîmplărie. Un cui, o talpă de sanie sau o bucățică de tablă trebuie batute cu pricepere. Și, prietenii se ajută cu drag.

Pe terenul de sport al Casei pionierilor, pionierii Coloșciuc Ion și Flora Mihai de la Școala medie nr. 2, au împrăștiat cîteva căldări cu apă. Gerul o va îngheța și... gata patinoarul. Miine dimineața pe oglinda gheței vor face primul antrenament.

Pionierii Pădureanu Gheorghe și Piucă Dan nu se află alături de colegii lor. Oare de ce nu-și lustruiesc schiurile? Doar vor participa și ei la întrecerile din cadrul Spartachiadei. Nu se află aci, pentru că au fost mai harnici. Nici nu dăduse zăpada cînd schiurile lor erau gata pregătite. Acum îi putem găsi pe dealul Cetății sau pe dealul Zamca, avîntîndu-se pe albul imaculat al zăpezii.

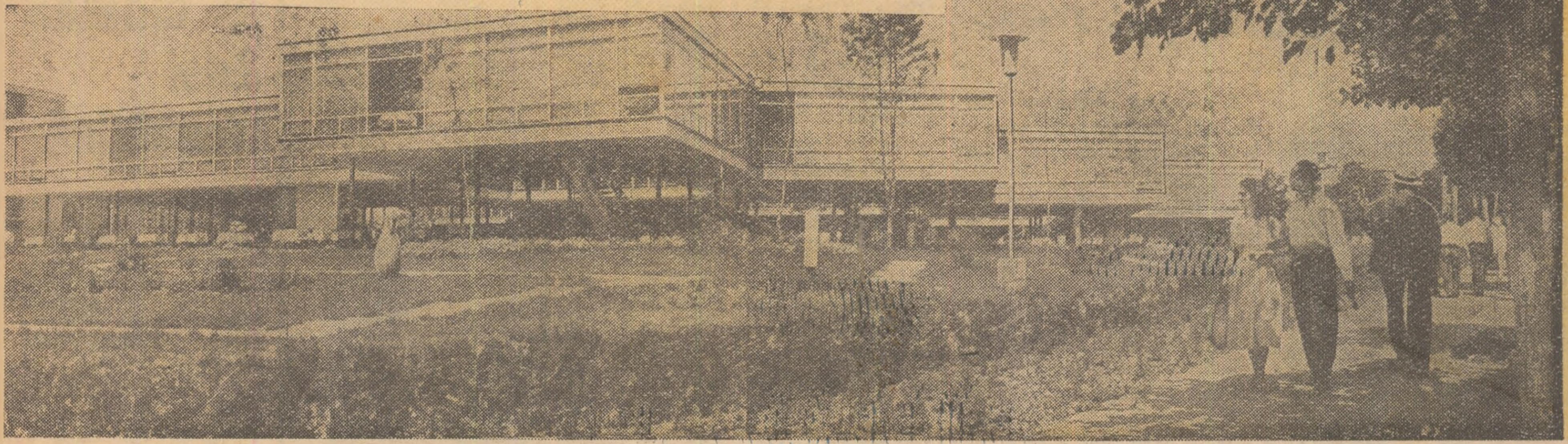
La concursul de săniuțe, vor participa anul acesta un mare număr de pionieri. Printre ei se află Volodia și Tamara Trosciuc de la Școala medie nr. 1. Au săniuțe foarte frumoase și trainice cu care merg aproape în fiecare zi pe Zamca.

Acestea, sînt doar cîteva aspecte ale pregătirilor pe care le fac pionierii cercului sportiv de la Casa pionierilor din Suceava pentru Spartachiada de iarnă. După felul cum au început sperăm ca și rezultatele vor fi îmbucurătoare. Să le urăm așadar, mult succes!

E. R.

FRUMOASĂ EŞTI, PATRIA MEA!

Nenumărate sînt frumusețile și bogățiile patriei noastre dragi! Sub conducerea partidului, toate acestea au devenit bunul harnicului nostru popor muncitor. Iată de ce, chipul țării noastre a devenit și mai strălucitor și mai luminos. Uriașele întreprinderi industriale, întinderea nesfîrșită a ogoarelor fără haturi, mărețele construcții ce se ridică, viața fericită a oamenilor muncii și a noastră, a copiilor, sînt cuceriri de seamă cu care republica noastră se mîndrește.

Frumoasă ești, patria noastră! Iți închinăm un imn de slavă, prin munca pe care o depunem, prin faptele noastre deosebite! Increzători în viitorul tău minunat, patrie socialistă, ne pregătim să devenim cetățenii tăi de mîine, destoinici constructori ai patriei comuniste!

Patria mea

Te-asemuiam cu brazii semeți
Indrăgostiți de-nălțimi și de soare,
Dar brazii-s singuratici uneori
Și plini de visare...

Te-asemuiam cu cîntecul slobod
Din marea străbună,
Dar știu că marea se teme
De vînt și furtună...

Dacă te-aș asemui crestelor
Ce sfîșie norii de ceață,
Ești mai ne-nfrîntă ca ele,
Și mai măreață.

Și de te-aș asemui primăverilor,
Primăverilor numai cîntec și soare,
Tu, patria mea ești mai nouă
Și mai înfloritoare...

Jerbe de fontă ți-mbracă
Ceru-nserării,
Palate de basme se-nalță
Din apele mării.

In inima munților falnici,
Aproape de soare,
Vuiesc carierele în cîntec
De excavatoare.

Țîșnite din marea de steaguri,
Cinci fulgere roșii de stea
Din palmele tale-și iau zborul,
Patrie, patria mea!

BALADA ANISIA

Zilele acestea, la Școala de 7 ani nr. 4 din Capitală a avut loc o frumoasă întîlnire a pionierilor detașamentului nr. 4 cu poetul Mihai Beniuc.

Cît de emoționant e să ai prilejul de a cunoaște îndeaproape pe poetul iubit ale cărui versuri sînt atît de cunoscute și îndrăgite! Iată-i pe pionieri înconjurîndu-și oaspetele, cu fețele luminate de bucuria acestei întîlniri ce va rămîne pentru ei de neuitat.

Vă prezentăm:

Filme pentru voi

Pe lîngă minunatele surprize ale sărbătorii Anului Nou, vacanța de iarnă vă oferă, dragi copii, nenumărate posibilități de a vă petrece timpul de odihnă în mod interesant și plăcut. La acest lucru s-a gîndit și Intreprinderea Cinematografică de Stat a orașului București, pregătind o serie de spectacole speciale cu filme pentru voi la mai multe cinematografe din Capitală. Astfel, între 24 decembrie 1961 și 10 ianuarie 1962 se organizează spectacole în matineu la cinematograful „Timpuri Noi" și cinematograful copiilor, precum și la alte cinematografe din Capitala și din comunele raioanelor Capitalei. Cinematograful „Timpuri Noi" și cinematograful copiilor vă oferă un program special de vizionare: la cinematograful „Timpuri Noi" rulează zilnic 6—7 filme în continuare, începînd de la ora 10, cu filme documentare și desene animate, iar la cinematograful copiilor se organizează zilnic 3 spectacole. La celelalte cinematografe, din două în două zile rulează filme în matineu special pentru copii.

Și acum iată cîteva din filmele care vă așteaptă: „Drumul partizanilor", „Corabia zburătoare", „Bîtă ieși din sac!", „Povestea lui Vlas chiulangiul", „Lacul Roșu", „Primul concurs artistic al pionierilor și școlarilor", „Munții care cîntă" etc.

In căutarea orășelului copiilor

Să nu-mi spuneți mie Gheorghiță — reporterul dacă n-a fost o întîmplare strașnică. Stați că vă povestesc totul de la început. Ieri seară, primesc telefon de la redacție: „Gheorghiță, i-ați aparatul, blitz-ul și fă urgent o poză la orășelul copiilor care s-a inaugurat azi. Peste două ceasuri să fii cu clișeul în zincografie".

Firește, mi-am luat aparatele, am sărit în elicopter, am decolat. Eram sigur că aveam să găsesc cu ușurință orășelul. Indicii, cîte vrei: brazi împodobiți, lumină feerică, Moș Gerilă, veselie!

Trece un minut, trec două, și iată că-mi apare în vizor o puzderie de lumini. Privesc cu atenție: brazi împodobiți, copii veseli, uite-l și pe Moș Gerilă... Opresc motorul, aterizez, săr din carlingă cu aparatul la ochi, apăs pe declanșator și... îmi dau seama că mă aflam nu în orășelul copiilor ci la... Palatul pionierilor! Brazi împodobiți, lumină feerică, Moș Gerilă — totul corespundea!

Ei, îmi zic, se mai întîmplă. Mă sui înapoi în elicopter, decolez, zbor... După două minute, reduc motorul. Nu, acum era imposibil să mă înșel. Cu siguranță că mă aflam deasupra orășelului copiilor. Totul strălucea, iar văzduhul răsuna de cîntece. Aterizez, cobor, declanșez aparatul de fotografiat și... îmi notez în carnețel: „La noua școală medie din cartierul Rahova copiii se pregătesc pentru carnaval". Nu, asta era prea de tot!... Două clișee consumate, dar de orășelul copiilor, nici pomeneală! Inapoi în elicopter, și la drum! Vizibilitate bună, nimic de zis, dar eram cu ochii în patru. Peste cîtva timp, îmi ajunge la urechi un zvon de glasuri vesele. Iau binoclul și privesc: sub mine, ploaie de lumini, culori vesele, strălucirea brazilor încărcați cu jucării. Hotărît lucru, aici era orășelul bucuriei! Intrerup contactul și cobor tacticos. Cînd ajung la sol, rămîn trăznit: ora[illegible] în fața blocurilor din Ton[illegible] la! Nici de data asta n-[illegible]brodisem. Totuși, n-am putut să nu iau o poză și de aici. Priveliștea cartierului era încîntătoare, așa că am făcut trei clișee: clădiri splendide, interioare cu brazi feeric împodobiți, Moș Gerilă apăsînd rînd pe rînd soneriile...

Firește că, într-un tîrziu, am dat și de mult căutatul orășel al copiilor: brazi strălucitori, lumini feerice, Moș Gerilă... Moșneagul a fost atît de cumsecade încît mi-a dăruit un nou rolfilm, altminteri nu știu cum m-aș fi descurcat.

Asta-i tot. Credeți cumva că întîmplarea asta m-a necăjit? Ei, aflați că, dimpotrivă, m-a bucurat nespus de mult!

GHEORGHIȚA—REPORTERUL

Vine, vine Anul Nou!

Ascultați o ghicitoare

Cin' să fie? Cin' să fie?
Poartă roșie scufie,
cizmulițe foarte mici
și bumbițe de arnici.
S-a născut abia de-o clipă,
dar cum țîncul vrea în pripă
să-i ia locul, negreșit
unul frate-mbătrînit
a zbughit-o din landou

Cine este,?

(Anul Nou)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.